

Arrest

nr. 324 879 van 10 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 11 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest van de Raad van State van 13 juni 2024 met nr. 260.107 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 oktober 2020 met nr. 242 566 wordt vernietigd.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het tussenarrest van 3 maart 2025 met nr. 322 751 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat M. DOUTREPONT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster dient op 5 maart 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in.
De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 20 april 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die bij 's Raads arrest nr. 242 566 van 20 oktober 2020 wordt bevestigd. Dit arrest wordt vervolgens door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 260.107 van 13 juni 2024.

De voorliggende zaak wordt vervolgens opnieuw behandeld op de zitting van 21 februari 2025.
De partijen worden hiertoe opgeroepen bij beschikking van 31 januari 2025.

Op 21 februari 2025, de dag van de terechtzitting zelf, trekt de verwerende partij de bestreden beslissing in.

De verwerende partij kiest er vervolgens voor om de beslissing tot intrekking via bpost aan de Raad over te maken.

Omdat de verwerende partij geen gebruik maakt van JBox, wordt de Raad pas op 27 februari 2025 in kennis gesteld van het gegeven dat de verwerende partij op 21 februari 2025, de dag van de terechtzitting zelf, de bestreden beslissing heeft ingetrokken.

Gelet op de laattijdige verwittiging door de verwerende partij, is de Raad genoodzaakt om bij tussenarrest nr. 322 751 van 3 maart 2025 de debatten te heropenen opdat een standpunt kon worden ingenomen over het actueel belang bij het voorliggende beroep.

Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij niet te betwisten dat de bestreden beslissing is ingetrokken maar niettemin een belang te behouden. Weliswaar heeft dit belang niet langer betrekking op de bestreden beslissing, wel op haar verzoek om internationale bescherming dat ertoe heeft geleid. Zij stelt dat geen enkele bepaling van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) de Raad verhindert om haar in de huidige stand van zaken te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en verzoekt hem om hiertoe over te gaan. Voor het overige stelt zij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Verzoekster kan in dit betoog niet worden gevolgd.

Uit artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet volgt duidelijk dat de bevoegdheid van de Raad, in het kader van het volle rechtsmachtscontentieux, is beperkt tot het uitspraak doen, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad kan vervolgens deze beslissingen bevestigen, hervormen of vernietigen. Met andere woorden: de Raad kan in het kader van een beroep in volle rechtsmacht enkel uitspraak doen over een beschermingsverzoek in zoverre de commissaris-generaal in deze een beslissing heeft genomen die nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig is.

Indien de beslissing van de commissaris-generaal wordt ingetrokken, zoals hier het geval is, dan is het beroep zonder voorwerp. De Raad stelt vast dat de beslissing tot intrekking zelf niet werd aangevochten door de verzoekende partij.

Daar het beroep doelloos is geworden en het belang van verzoekende partij bij haar beroep tevens is teloorgegaan, moet het worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES TORRES LOREDO